

Întunecare

Lucia Stefanovici

Noaptea a țipat
prelung,
ca o pasăre rănită în clipa în care săruta
nevăzutul.
Șuierul ei, prelins pe trotuar,
năvălește în case,
călcând flori amorțite,
inundând camere cu aer stătut,
izbucnind în torent prin
culoare de gânduri și vise,
strivind,
sub imense călcâie desculțe,
foile scrise,
ignorând un rând de scrisoare
-elixir interior-